

Sygn. akt IV Cz 218/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska (spr.)

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk, Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko pozwanej Gminie MiastoS.

o zapłatę

na skutek zażalenia biegłego M. K.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 95/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 218/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku odrzucił zażalenie biegłego M. K. na postanowienie z dnia 13 czerwca 2012 roku w przedmiocie ukarania go grzywną.

W uzasadnieniu wskazał, że postanowienie z dnia 13 czerwca 2012 roku nakładające na biegłego grzywnę kwocie 500 zł za nieusprawiedliwione opóźnienie w złożeniu zleconej opinii zostało skarżącemu doręczone w dniu 7 listopada 2012 roku. Biegły zaś zaskarżył je dopiero w dniu 16 listopada 2012 roku, a więc już po upływie ustawowego terminu zaskarżenia wynikającego z art. 394 § 2 k.p.c., co skutkowało odrzuceniem zażalenia na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Biegły M. K. zaskarżył przedmiotowe postanowienie zażaleniem wskazując, że kierowaną do niego korespondencję zwykle wpływa do sekretariatu (...) Publicznego (...) Zakładu Opieki Zdrowotnej w L., a następnie w zależności od sytuacji jest mu przekazywana przez sekretarkę, bądź też po wcześniejszym telefonicznym wezwaniu odbierana przez niego osobiście. Skarżący podniósł, że w dniu 7 listopada 2012 roku kierowaną do niego korespondencję odebrała w sekretarka i przekazała mu ją dopiero w dniu 12 listopada 2012 roku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji wyrażone w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia.

Sąd I instancji czyniąc ustalenia w zakresie daty doręczenia biegłemu M. K. odpisu postanowienia o ukaraniu grzywną, oparł się na złożonym do akt sprawy potwierdzeniu odbioru (k. 111), na którym pracownik sekretariatu (...) Publicznego (...) Zakładu Opieki Zdrowotnej w L. potwierdził w imieniu skarżącego odbiór korespondencji wpisując na potwierdzeniu odbioru datę 7 listopada 2012 roku. Podkreślić należy, że skarżący nie zaprzeczył, by ów pracownik sekretariatu został upoważniony do odbioru w jego imieniu korespondencji. Co więcej w treści zażalenia niejako potwierdził owo umocowanie stwierdzając, że zwykle kierowane do niego przesyłki pocztowe wpływały bezpośrednio do sekretariatu (...) Publicznego (...) Zakładu Opieki Zdrowotnej w L., a następnie były mu przekazywane przez pracownicę sekretariatu.

Zdaniem Sądu Okręgowego fakt, że skarżący podał, jako swój adres korespondencyjny, adres (...) Publicznego (...) Zakładu Opieki Zdrowotnej w L. i jednocześnie zezwolił (przyznał, że była to przyjęta praktyka) pracownikom sekretariatu na odbiór kierowanej do niego korespondencji, świadczy o tym, iż zaakceptował on ryzyko związane z niewłaściwym i nieterminowym obiegiem kierowanych do niego przesyłek. Nie zadbał przy tym o należytą ochronę swoich interesów.

Podobne stanowisko wyraził Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w uzasadnieniu postanowienia dnia 13 lutego 2013 roku (sygn. III AUz 11/13 - za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex) uznając, że okoliczności związane ze sposobem ewidencjonowania napływającej korespondencji, a dalej sposobem i terminem jej przekazywania rzeczywistym adresatom, nie mają wpływu na rozpoczęcie biegu terminu do złożenia środka zaskarżenia. Termin ten liczy się bowiem od daty pokwitowania odbioru przesyłki.

Mając powyższe na uwadze, a także uwzględniając fakt, iż odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 13 czerwca 2012 roku odebrała w dniu 7 listopada 2012 roku uprawniona osoba, należało uznać, że tygodniowy termin (art. 394 § 2 k.p.c.) na wniesienie zażalenia upłynął bezskutecznie w dniu 14 listopada 2012 roku. W konsekwencji złożone w dniu 16 listopada 2012 roku zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji postanowienia.